

17 Nisan 1967

No.

Bünyaya (İstanbul)

eleştiri

MONIQUE HAAS'IN KONSERİ

Plâklarını dinliyerek tanındığımız, sevdiğimiz ve hayâlhânemizde erkekse yakışıklı bir jön, kadınsa lepiska saçlı bir güzel olarak yaşadığımız pek çok sanatçayı, herhangi bir konserde görerek dinlediğimizde genellikle sukutu hayâle uğrarız. Zira karşımıza ya kahnem bir ihtiyar çıkar, veya hâlta kadınla erkek arası biri. Tabii plâklarında dinlediğimiz o enfes sonoriteyi, devasa tonu, ve zirve teknigi bütün konser boyunca boşuna bekler dururuz. Bütün bunlar ya konser heyecanıyla, ya da kötü akustik sebebiyle uçup gitmiştir. Konser dağılışı şütip konuşmaları sık sık duyarız: «Aman kardeşim ne rede plâkları nerede kendi si.» veya «Programdaki resmine baktım da güzel bir şey zannettim. Meğer ne çırkinmiş.. Muhakkak ki 40 yıl önceki resmini koymuşlar.»

Geçtiğimiz hafta, ünlü bir Fransız pianisti şehrimizde iki konser verdi. MONIQUE HAAS. Birinci konserinde bulunamadığum sanatçayı Radio Sinfoni orkestrası eşliğiyle verdiği ikinci konserinde dinliyebildim. Schuman ve Mozart konsertoları caldı.

Monique Haas, Fransa'da olduğu kadar bütün dünyaca tanınmış pianistlerden biridir. Bu ününü biraz da doldurduğu nefis plâklarına borçludur. Türkiyede de plâklarından dolayı tanınan sanatçı, hayli ilerlemiş yaşına rağmen saklıyabildiği güzelliği ve zerafeti, bunun yanı sıra büyük virtiozitesi ile ilk defa göründüğü İstanbul halkı üzerinde çok müşpet tesir bıraktı. Yıllar Monique Haas'a kaybettirdiği kadar kazandırmış ta.. Sözün kısası; yılların ne fizik, ne de pianistik yönünden pek eskitemediği müzisyen bir sanatçayı zevkle dinledik.

Ayhan TURAN